

[Birgitte Husmark]

uden at kaste sig ud i den frit florerende liberalisme.

Jeg vil foreløbig sige tak for de bemærkninger og den debat, der har været. Det ser jo ud, som om der er en hel del ting, vi godt kan snakke videre om.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil godt takke fru Birgitte Husmark for bemærkningerne, som kan give os anledning til at holde liv i debatten lidt længere. Det er måske også en udmærket idé.

Jeg spurgte om det med ligheden og solidariteten, fordi det bliver brugt ganske mange gange i SF's beslutningsforslag. Det, jeg godt kunne ønske mig, var, at man holdt klart frem for sig, hvad man forstår ved begrebet »lighed«. Jeg vil fastholde, at danskere, som bliver syge, har et godt behandlingssystem til deres rådighed, og at alle bliver behandlet, hvis de bliver syge.

Men der står også et sted i SF's beslutningsforslag, at systemet opleves uretfærdigt, når der ikke er lighed i sundhed. Men sygdom rammer jo tilfældigt, når vi ikke udelukkende kigger på arbejdsmiljøbetingede sygdomme og levevisbetingede sygdomme. Sygdomme kan slå ned fuldstændig tilfældigt. I gamle dage blev det opfattet som Herrens straf, hvis man blev syg. I vore dage skal vi altid have en eller anden forklaring på, hvorfor man bliver syg.

Retfærdigt er det ikke, og det bliver ikke oplevet som retfærdigt. Vi kan aldrig skabe den lighed. Vi kan ikke give nogen garanti for et sundt liv i al evighed, for, at ingen bliver ramt af sygdom. Det må og skal altså være budskabet, at vi ikke kan garantere alle, at de vil gå raske igennem hele livet og så pludselig blive ramt af et hjerteslag den dag, de skal dø, og så har de overhovedet ikke været i kontakt med sundhedssystemet i mellemtiden.

Det sidste, jeg godt vil nævne, er diskussionerne om valg af hospital. Fru Birgitte Husmark sagde, at når patienter ønsker at blive behandlet på et bestemt hospital, så bliver de naturligvis rådgivet af deres læge. Ja, det gør de muligvis. Men fru Birgitte Husmark er sikkert opmærksom på, at der foregår en intensiv udveksling af erfaringer blandt patienter, i patientklubber og i patientforeninger og organisationer og også gennem naboskab og familie-

skab. Og der opstår – nej, ikke myter, men der opstår historier, opstår stemninger omkring bestemte hospitaler, som får et utrolig godt ry og et utrolig godt navn, fordi de behandler deres patienter godt. Jeg tror, at de fleste danske patienter ved, at de altid får den medicinske optimale behandling, når de kommer på et hospital eller kommer hos en læge. Deres sygdom bliver behandlet på den måde, det kræves, med den medicin og med det apparatur, der er til rådighed. Men omsorgen for og hensynet til patienten er meget forskellig fra hospital til hospital. Jeg minder om nogle af de nu nedlagte hospitaler, Diakonissestiftelsen, Skt. Lukas Stiftelsen, Sct. Josephs Hospital, som var vidt berømte for deres utrolige patientpleje. Det havde intet at gøre med den tekniske behandling af patienternes sygdomme, men alene med patientplejen.

Den slags kritik af mekanisk patientpleje synes jeg også vi skal have frem i lyset, ikke blot af den almindelige »apparatfejl«-behandling.

(Kort bemærkning).

Anna-Marie Hansen (S):

Jeg har store forventninger om, at vi virkelig kan få lavet en reform i det danske sundhedsvæsen. Det mener jeg der er brug for.

Når vi ved, at vort sundhedsvæsen ligger på et økonomisk niveau svarende til 1985-priser, samtidig med at der er sket en stigning i opgaveløsningen bl.a. på grund af den teknologiske behandlingsudvikling – der kan være flere forklaringer – så mener jeg, at det er værd at se på, hvad vi vil med det danske sundhedsvæsen, hvilke forventninger befolkningen har. Det er ligesom at opstille en målsætning, lægge en linje ud fra, hvilke forventninger befolkningen har, og dermed i hvilken retning vi skal gå.

Jeg vil godt spørge, om ministeren kan garantere, at der ikke sker en forringelse af forebyggelse og sundhedsfremmende opgaver, når der ikke findes en vis form for styring gennem en overordnet målsætning.

Mener ministeren ikke, at en overordnet målsætning i sundhedsvæsenet kan være med til at sikre såvel kvalitetsmæssige som økonomiske retningslinjer inden for dette store, ustyrige væsen?

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):